

[Pernille Sams]

forstå, at skatteministeren ikke ønsker at besvare spørgsmålet om at gå tættere på lektor Jens Lundes kommentarer i Politiken og hans store artikel i Jyllands-Posten, som jo klart beskrev, hvad det egentlig er for mekanismer, der ligger i regeringens skattereform, hvis man ser den som den skattereform, den er, og ikke tager effekten af rentefaldet med.

Men så vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren vil bekræfte, at en forudsætning for, at garantien til boligejerne holder, er, at der er så lavt et renteniveau, som vi har for øjeblikket. Hvis renteniveauet stiger, holder regeringens garanti til boligejerne i hvert fald ikke. Vil ministeren bekræfte det?

Thor Pedersen (V):

ét er jo luftige teorier, men jeg vil godt spørge skatteministeren sådan helt jordnært: Er skatteministeren uenig i de betragtninger, som lektor Jens Lunde har om, at dette at reducere et rentefradrag med mere end det, man lemper lejeværdiberegningen med, alt andet lige giver en højere husleje, og at det jo er huslejens størrelse, der efterfølgende er med til at bestemme boligprisen? Er skatteministeren ikke enig i det?

Så sagde skatteministeren, at Personskatteudvalget kom frem til, at boligpriserne ville stige. Er sandheden ikke, at Personskatteudvalget kom frem til, at hvis man brugte deres forslag, ville huspriserne falde? Var det ikke konklusionen?

Det sidste spørgsmål, jeg vil stille, er: Hvis det er renten, der er altafgørende for, om regeringens garanti til husejerne holder, omfatter garantien så også, at renten ikke kan stige? For det er jo uærligt at sige, at så længe renten blot er lav, skal vi glæde os over det og konstatere, at så holder garantien. Spørgsmålet er, hvad garantien er værd, hvis renten stiger, og hvis den f.eks. når det niveau, den havde, da Socialdemokratiet sidste gang havde regeringsmagten, i 1982, nemlig 21 pct. Hvordan ser garantien så ud?

Formanden:

Hr. Thor Pedersen, der er en taletid på ét minut, og den skal altså overholdes præcist.

Skatteministeren (Stavad):

Både til fru Pernille Sams og til hr. Thor Pe-

dersen: Hvis man tager den skattereform, regeringen har fremlagt, og som forventes vedtaget i morgen, vil de løfter, der er afgivet til boligejerne, være opfyldt helt uafhængigt af renten. Så derfor er de forudsætninger, som fru Pernille Sams og hr. Thor Pedersen stiller deres spørgsmål ud fra, forkerte.

Hr. Thor Pedersen spørger: Jamen hvis man nu siger, at alt andet er lige, vil det så ikke virke negativt, hvis man sænker værdien af rentefradraget mindre end lejeværdien? Jo, hvis alt andet er lige, men alt andet er ikke lige her. Vi gennemfører faktisk meget, meget massive skattelettelser, som betyder, at skattelettelserne for boligejerne andrager et tocifret milliardbeløb. Derfor er alt andet ikke lige, hr. Thor Pedersen.

Måtte jeg sige med hensyn til Personskatteudvalget: Jamen det her var en beregning vedrørende regeringens skattereform. Hr. Thor Pedersen har ret i, at man skønnede, at der kunne være en mindre prisstigning, hvis man benyttede Personskatteudvalgets model. Men i modsætning til Personskatteudvalget har regeringen placeret rentefradraget på 2. trin og ikke på laveste trin, som tilfældet er i Personskatteudvalgets beregninger. Derudover vil regeringen gennemføre en nedsættelse af lejeværdien, hvad der ikke indgik i Personskatteudvalgets beregninger. Derfor, hvis man bruger den model, som Personskatteudvalget har anvendt, er situationen den, at det betyder en prisstigning på ca. 4 pct. og ikke et prisfald.

Kirsten Jacobsen (FP):

Skatteministeren sagde, at hvis man vedtog regeringens skattereform – eller når man gjorde det i morgen – så ville regeringens garanti til boligejerne være fuldt opfyldt uanset rentefaldet.

Så er jeg nødt til at spørge skatteministeren, om det ikke forholder sig sådan, at uanset hvilket regnestykke man foretager, hvor man tager højde for faldet i værdien af rentefradragsretten og nedsættelse af lejeværdien, vil ethvert regnestykke falde negativt ud for alle boligejerne.

Og så vil jeg gerne have, at skatteministeren bekræfter, at den garanti, man gav boligejerne, lød på, at den enkelte boligejers boligudgifter ikke ville stige.